

BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

YÜRÜYÜS

HAFTALIK SİYASİ HABER VE YORUM DERGİSİ SAYI: 240

8 OCAK 1980

10 LIRA

Bu engelleri de aşacağız

Değerli okuyucularımız, YORÜYÜS, 247 hafta boyunca bir sayı bile aksatmadan sürdürdüğü yayım yaşamı boyunca ilk kez, zıncıneline, üzerinde taşıdığı tarihten birkaç gün sonra ve üstelik 4 sayfa olarak ulaşıyor. Bundan sonrası için de sizler, YORÜYÜS'ü ne zamandan itibaren yeniden düzenli 16 sayfa olarak ve her sayıyı tarihinde ulaştırabileceğinizin sözünü bugünden vermiyoruz.

Dostlar, Basın üzerinde sürdürülen ve onu, bir bölümüyle de değil, tümüyle tam teslim almaya yönelik "kağıt darlığı" dayatmasının hangi boyutlara ulaştığını, gerici-tekelci boyaltı basın bile yakınmalarına ortaya çıkmasıyla, artık görmeyen bilmiyen kalmadı.

Amma sanmayın ki YORÜYÜS'ün ve tüm ilerici, demokrat, sosyalist basının bugün karşı karşıya geldiği "tam susturulma" tehdidi, sadece bugün, Babıali tekelininin bile karaborsadan kağıt avına çıkmaya başladığı günlerde ortaya çıkmıştır.

YORÜYÜS ve tüm ilerici-demokrat basın, yayım yaşamını yalardır karaborsa devletiyle boğuşarak, kağıt dağıtımıyla sözümona sorumlu devlet kuruluşlarının baskı ve engellemelerini göğüs göğüze getirerek sürdürmek zorundadır.

İlerici basım içindeki bu sözümona "kağıt darlığı" baskısı, gerçekte tekelci boyaltı basının yansıtılabilecek reklam say-falarını çoğaltmak pahasına, daha doğrusu bunun için sürdürülmektedir. Ekonomik bunalımın, üretim yeterliliğinin, döviz yoksulluğunun önümü olan kağıt sıkıntısının yükü ilerici basım sırtına yüklenerek tekelilerin reklamları için boyaltı basına bedava kağıt sunulmaktadır. Birün yayıncıların kağıt tahsisini esit ölçüde sunmaması, naylon basımı ortadan kaldırması yansıyanayınlar tekelere son hizmet, AP'li bakanın emriyle dergilerin kağıt tahsisinin tümüyle kaldırılması olmuştur. Böylece süreli yayınlar, üstü kapalı biçimde değil, artık açıkça karaborsayla karşı karşıya bırakılmıştır.

Dost okurlar,

Biliyoruz ki, YORÜYÜS'ün ve tüm ilerici basının bugün karşılaştığı ağır baskıların soru değildir ve olmayacaktır. YORÜYÜS, yayım yaşamına, her adımı karşılaşılabileceği zorlukları çok iyi bilerek ve bunları mutlak göğüslemenin kararlılığıyla atılmıştır. Bundan sonra da öyle sürdürecektir.

Başbakan YORÜYÜS'ü ne zamandan itibaren yeniden düzenli 16 sayfa olarak ve her sayı normal tandemde çıkarabileceğimizin sözünü vermiyoruz dedik; ama YORÜYÜS'ü mutlaka şu yada bu biçimde okuyucuların eline ulaştıracağımız sözü vermiyoruz. Bunu sağlamanın yolu ise, bir tek şeyden, YORÜYÜS'ün dağıtımını ve satımını emzulanın, her ne pahasına olursa olsun ulaştırın dostlarımız ve tüm okurların daha sıkı, daha güçlü ve daha özgürlüğe dayanışmasından geçmektedir. Bu dayanışmanın, YORÜYÜS'ün bütün engelleri aşmasını sağlayacağına inanıyoruz.

Saygılarımla.

MUHTIRA VE GÖREV

CAN AÇIKGÖZ

Türkiye İşçi Partisi yeni yıl mesajında, "1980, işçi sınıfımızla birlikte tüm demokratik güç ve örgütler için amansız bir mücadele yılı olacak." diyor.

Bu sözleris günlük basında yer aldığı gün, yani 1980'nin ilk günü, komutanların muhtırası ile bu görevlerin ne denli ciddi ve ağır olduğu bir kere daha ortaya çıktı.

Bu yazı yazılırken, "muhtıra"nın kamuoyunun bilgisine aktarılmasına kadar geçen zamandaki mucizeler günlük basında yer almaya başlamıştı. Muhtıra, 27 Aralık'ta mi verildi, daha sonra mi verildi, Cumhurbaşkanı birkaç gün bekletmedi mi, bekletmedi mi? Anlaşılan o ki, "uyarı mektubu" Cumhurbaşkanı'nun eline ne gün ulaşmış olursa olsun, "muhtıra" Genel Kurmay Başkanı ve komutanların 1 Ocak günü topluca ziyareti sonucu verildi.

Yine bu yazı yazılırken, kimi ilerici yazarlar, edebî bilgilerin henüz gerekli değerdendir diye yapmak için yeterli olmadıklarını bahane düymeklelerini açıklamaya başlamışlardı.

Komutanların 1 Ocak Muhtırası nedir?

Bu soruya doğru ve açıklıkla verilecek cevap, önde duran görevlerin de doğru ve açıklıkla kavranmasını sağlayacaktır. Bu soruya doğru ve açık bir cevap bulabilmemizin ilk koşulu ise "muhtıra"nın hangi süreçte ve hangi güçler dengesinde ortaya çıktığını barmaktır. Tıpkı 12 Mart Muhtırası'nda olduğu gibi.

Türkiye İşçi Partisi'nin 1979 Şubat'ında yapılan 2. Büyük Kongresi'nde alınan kararlarda, "emperyalizmin baskı ve tahakkümü altında bulunan ülkelerdeki ilerici hareketlerin son zamanlarda özellikle bir ve başını karışarak, bir yandan emperyalizmin dünya ölçeğinde genel, öte yandan ülkemizde de içinde bulunduğu bölgedeki özel çıkarlarını gütmek daha da derinleştiğini bilmemizde yer alan gelişmeler, bu arada İran'da gerici Şah rejiminin çökmesi sonucu emperyalizm bakımından Türkiye'nin öneminin arttığını" belirtir saptama yer alıyordu.

Gerçekten de, 1979 yılı bu "artan önemini" gütmek daha da arttı bir yıl olmuştur. İran'daki hareketin zamanla açık bir şekilde anti-amerikan görünümüne kazanması, emperyalizmin tarafında sürüklenerek açık karışıklarla karşı-devrimci hareketlere katılma, Afganistan devriminin yolunda yürümeye kararlı olması, üzerinde dikkate alınması gereken noktaları oluşturmuştur. Öte yandan 1979 yılı, emperyalizmin tüm dünyadaki neo-faşist hareketleri yeniden canlandırma ve örgütlenme yolundaki desteğini güçlendirdiği, söğük savaş ortamını tekrar hortlatarak işçi sınıfını birarada tutmuş ve bu yolda Çruşçe ve Perşing-2 gibi ödem füzeleri piyasaya sürdüğü, ulusal bağımsızlık ve demokrasi için mücadele eden halklara karşı "Yıldırım birlikleri" oluşturduğu bir yıl oldu.

Sosyalist dünya sistemi, uluslararası işçi sınıfı hareketi ve ulusal kurtuluş mücadelesinin sürekli güçlenmeleri karşısında

pahasına korumak çabası içinde bulunmaktadırlar. Emperyalist-kapitalist sistemin içinde bulunduğu ekonomik bunalımın sürekli derinleşmesi, onun, hiçbir zaman ortadan kalkmamış olan saldırganlığı daha da artırmaktadır.

Emperyalizm, diğer yandan, emperyalist-kapitalist ilişkiler ağı içinde olan ülkelerle olan bağımlılık ilişkilerinin kesin yuduldu ilişkilerine dönüştürmeye, bunu sağlayacak politik oluşturmaları ve yönetimleri bu ülkelerde gerçekleştirilmeye çalışmaktadır.

Ne var ki, geri ve bağımlı ülkeler işçi sınıflarını ve halklarını huzula gelişen ulusal bağımsızlık ve demokrasiyanına bilincileri ve hareketleri bu yön yönetimler veya bunların oluşturulması için, sosyalist dünya sistemi ve uluslararası işçi sınıfı hareketinin caydırıcı gücünün yanında en büyük engellerden birini oluşturmaktadır.

Emperyalist-kapitalist ilişkiler ağı içinde bulunan bağımlı ülkelerde, gerici-faşist güçlerin emperyalizminde açık destek görmeleri, bu engeller ortadan kaldırılması için dir. Demokratik hak ve özgürlükleri mahrur tutmak,elden geldiğince olanları bile askıya almak, kitle hareketlerini bastırma amaçlamak yolundaki girişimlerin yine emperyalizm tarafından istenir olması, bu bakımdan da elbette bir masta değildir.

Ölkemizde yeralan gerici-faşist saldırılar, demokratik hak ve özgürlüklere olan kadandıyla bile tahammül edilememesi ve bu arada generallerin 1 Ocak muhtırası, bütün bu olgulara beraber ve özellikle ülkemizin de içinde bulunduğu bölgedeki gelişmeler dikkate alınarak değerlendirilmekte durmaktadır.

Dunyada ve bölgenizde emperyalizm aleyhine yeralan gelişmeler sonucu Amerikancı emperyalizminin planları, ülkemizdeki tekelci büyük sermaye ve büyük toprak sahiplerinin karşı karşıya bulunduğu sorunları kendi hesaplarına göre aşmak için onları öngördükleri çözümleri tam bir çöküşün içindedir.

Emperyalist-kapitalist sistemin içinde bulunduğu bunalımın en derinden yaşayan ülkelerden biri Türkiye'dir. Emperyalizme bağımlı bir ülke için kaçınılmaz olan sorunlar birbiri üzerine yığılmıştır. Bunalım işçilik emekçilik kitlelerin yaygın düşüncelerine acı bir şekilde yansımaktadır. Pahalılık, işçilik, yoksulluk, yoksulluk, emekçi kitleleri bir ahtapot gibi sarımsaktadır.

Bu durumun, içinde bulunduğu sorunlar ne olursa olsun, bilimsel sosyalist hareketin izlerini taşıyarak, işçi ve emekçi kitlelerin bilinclerini, etkide bulunmaması, mümkün

değildir. Kaldı ki, yine içinde bulunduğu sorunlar ne olursa olsun, bilimsel sosyalist hareketin emekçi kitlelere zorlu bir sınıf mücadelesini yürütme potansiyeline ve gücüne sahiptir. Birçok demokratik örgüt kapalmıştır; ama örgütleri kapamamış, örgütlenme olgusunu yönetimin mümkün olamayacağı açıktır. İlerici sendikalar hareketi, yalvarış götürülen sistemli operasyonlarla zaafırla malî bir hale getirilmiştir; ama bu durumun aşılması, zaafırlanma aşılması olmayacak bir iş değildir. Anti-emperyalist ve demokratik güçlerin iş ve eylem birliğinin sürekli kazanması ilkelci boyutlara yükselmek için olanaklar her zamandan elverişli duruma gelmektedir.

Ve zaten büyük burjuvazi, tekelci bakımdan sorunlar da burhadan kaynaklanmaktadır. Süredir durum, işçi sınıfı ve emekçi kitleler için kolaylıkla boyun eğdirilecek bir durum olmaktan çıkmaktadır. Buna karşılık, tekelilerin işçileri doğrudan doğruya alacak önlemleri, işçi sınıfı, emekçi köylüler, emsal ve zanaatkarlar ve em azından küçük ve orta işleme sahiplerinin bazı bölümlerinin sorularına artırmaktan başka bir sonuç verneceği bellidir.

MHP desteği de class AP iktidarı, tekelci büyük sermayenin gerçemindeki sorunları çözmeye yetenekli, bu güçte bir iktidarı stabilmiş değildir. Bundan dolayı da, programda söylenene rağmen, büyük burjuvazinin, tekelilerin sorunlarını çözümlenmesi için AP iktidarı, çok kısa bir sürede, kalıcılığı olmayan bir geçiş iktidarı durumuna geçmiştir. Kendi dışındaki gelişmelerle ilgili olarak AP hükümeti bir süre daha devam etme talebi, bu kararlarını kuruyacaktır.

Komutanların 1 Ocak muhtırası, bu süreçte yeni boyutlar kazandıran bir "muhtıra" değildir.

Muhtıra ile beraber CİP-AP işbirliğinin yoğun olarak gündeme tekrar getirildiği görülmektedir. Bu işbirliğinin platformu ise gerek "muhtıra"da gerekse AP ve CHP'nin üst yönetimi tarafından oluşturulmuş bulunmaktadırlar. İstenebilir, zaten istenilen demokratik hak ve özgürlüklerin daha da kullanılmasına, bunun için yasaların yeni anti-demokratik değişikliklerin süratle sonuçlandırılması. Yani, emperyalizmin ve tekelilerin saldırısına karşı kitle hareketlerinin bastırılması yasal önlemlerinin tamamlanmasıdır. Diğer bir deyişle, parlamenter görünümü baskıcı-otoriter bir rejim yerleştirilmesidir.

CHP üst yönetimi, emperyalizm ve tekelci sermaye ile uzlaşmaya dayanan, "devletli korumak" (1) gerekçesi altında demokrasiden devamlı tavizler vererek hazırlanmış jimdi de "muhtalefet" te sürdürmektedir. Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu açıklamasında belirtildiği gibi "açıkça bilinemlidir ki, hazırlanmış istenen anti-demokratik gelişmelerle karşı durmamak, demokratik hak ve özgürlüklerin yokedilmesini seyirci kalmak ve hele omuz vermek işçi-emekçi kitlelere karşı faşizmin yanında saf tutmak olacaktır."

Amma komutanların 1 Ocak Muhtırası ile yeni boyut kazanan süreç, yalnızca parlamenter görünümü baskıcı-otoriter bir rejimi değil, doğrudan faşist bir diktatörlük tehlikesini de içeren bir süreçtir. Ülkemizin de içinde bulunduğu bölgedeki gelişmelerin rolü ve toplulumun ve devletin çeşitli kesimleri ve kurumlarında yuvlanmış faşist bir diktatörlük yapılarının durumu dikkate alınarak zorundadır.

Açıkça ki, komutanların 1 Ocak muhtırası ile yeni boyut kazanan anti-demokratik gelişmeler ve bağlantıları sürecin kaderi, ezanmaları başka bir olguya bağlıdır.

Tarihsel deneylerin de gösterdiği gerçek ortadadır: Faşizm, işçi sınıfları; emekçi kitleleri, tüm anti-emperyalist ve demokratik güçleri için kağıt bulamaz bir bela değildir. Bu bela önlenilebilir ve defedilebilir.

Yine tarihsel deneylerin defalarca kanıtlanmış gibi, faşist tehlikenin yokedilmesi öncelikle kitlesele bir direnişin geliştirilmesine ve örgütlenmesine bağlıdır.

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Boran, yeni yıl mesajında şunu da söylüyordu: "Demokratik mevzileri mümkün olan en ileri ve en uç noktada savunmak, daha ileri hak ve özgürlükler için mücadeleyi güçlendirmeye yeni yitim en önemli görevidir."

Bu görev, en başta bilimsel sosyalistlerin, işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi Türkiye İşçi Partisi'nin görevidir. Boran'ın mesajında belirtildiği gibi, "işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi Türkiye İşçi Partisi bütün örgütleriyle bu mücadelenin en ön safında görevlerine yerine getirecektir."

Amma demokrasi mücadelesinin safaları çok daha geniş safalardır. İşçi sınıfı ve onun yanında geniş emekçi kitleler bu mücadelenin asli sınıfal güçleridir. Tekellere egemenliğine ve emperyalizme karşı olan, barıştan, demokratik hak ve özgürlüklerden yana tüm kesimlerin, grupların ve kişilerin yeni faşizme karşı mücadelesidir. Anti-faşist birliğin, toplulum tüm kesimlerinde ve kurumlarında yansımaktadır, demokrasi mücadelesinin safalarına katılacak tek tek yurteverler vardır.

Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu bildirdiği söylediği gibi "işçi sınıfının, emekçi köylüler, ilerici aydınlar ve gençler, tüm anti-emperyalist ve demokratik güçler, parlamento içi ve dışındaki tüm yurteverler, her zamandan çok uyanık ve dirençli olmalı durumundadır. Ve de uyanıklık ve direnç içinde geliştirilen örgütlü birleşik hareket ve kitlesele direniş Türkiye'nin aydınlık geleceğinin güvencesidir."

TİP Başkanlık Kurulu'nun açıklaması

Genelkurmay Başkanı, Küvet Komutanları ve Jandarma Genel Komutanı tarafından 1 Ocak günü Cumhurbaşkanlığına verilmek üzere açıklanan "uyarı metni" ve bu muhtırayla başlayan gelişmeler üzerine olağanüstü olarak 3 Ocak Perşembe günü toplanan Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu, bir bildirinin kamuoyuna duyurulmasını kararlaştırdı. TİP Başkanlık Kurulu'nun bildirisinde şöyle dendi:

"Ülkemizde yer alan antidemokratik gelişmeler, komutanların 1 Ocak muhtırasıyla yeni bir boyuta erişmiştir. Muhtıranın başlatıldığı süreç değerlendirilirken, atılan bu antidemokratik adım derinleştirilerek sürdürülmesinin peşinde olan odakların varlığı unutulmamalıdır.

"Gerçekten, ülkemizin de içinde bulunduğu bölgede halkların Amerikan emperyalizmine indirildiği darbeler, emperyalizm bakımından Türkiye'nin önemli kat kat artmış bulunuyor. Diğer yandan tekeli büyük sermaye ve büyük toprak sahipleri,

sömürülerini devamlı yoğunlaştırarak sürdürmek ve ekonomik bunalımın yükünü sonuna kadar işçi ve emekçi kitlelerin sırtına yüklemek istemektedirler.

"Emperyalizme bağımlılık, kesin yuduluk ilişkilerine dönüştürülmeye, ülkemiz karanlık ve kanlı bir sessizliğe itilmeye çalışılıyor. Faşist mihraklar ve cinayet şebekeleri, emperyalizm – tekeli büyük sermaye – büyük toprak sahipleri üçlüsü tarafından bunun için duldüğün piyasaya sürülmüşlerdir! Parlamento görünümü baskıcı-otoriter bir rejim veya doğrudan faşist bir diktatörlük bunun için işçi sınıfının ve emekçi halkın başına bela edilmek istenmektedir."

TİP Başkanlık Kurulu bildirisi şöyle sürdürüldü: "Oysa ülkemizin içinde kıvrandığı ekonomik, politik ve sosyal bunalımdan çıkış yolu, demokratik hak ve özgürlüklerin askıya alınmasından, yeni yeni antidemokratik yasa değişikliklerinden değil, tam tersine MHP ve yan kuruluşları ile bunların arındaki faşist odakların dağıtılmasından, demokratik hak ve öz-

gürlüklerin sınırlamalardan kurtarılarak toplumun demokratikleşme sürecinin geliştirilmesinden geçmektedir.

"İşçi sınıfımız, emekçi halk, bütünüyle demokratik güçler, pahalılığı, işsizliği, sömürüyü, antidemokratik uygulamaları ve faşizm tehdidini sessizce kabullenerek değildir. Açıkça bilinmelidir ki, hılandırılmak istenen antidemokratik gelişmelere karşı durmak, demokratik hak ve özgürlüklerin yokedilmesini seyirci kalmak ve hele omuz vermek, işçilemeççi kitlelere karşı faşizmin yanında saf tutmak olacaktır.

"İşçi sınıfımız, emekçi köylüler, ilerici aydınlar ve gençler, tüm anti-emperyalist ve demokratik güçler, parlamento içi ve dışındaki tüm yurtseverler, her zamandan çok uyanık ve dirençli olmalı durumundadır. Ve de uyanıklık ve direnç içinde geliştirilen örgütlü birlik hareket ve kitlesel direniş Türkiye'nin aydınlık geleceğinin güvencesidir."

Tüm yurtseverler görev başına

Geçtiğimiz 14 Ekim seçimlerinden sonra daha da hızlanan kır birinci yüzyıla geçiş süreci, ülkemizi geleceğe taşıyan bir yolda yürütmektedir. Genel Kurmay Başkanı, Küvet Komutanları ve Jandarma Genel Komutanı tarafından 1 Ocak'ta

BORAN'IN YENİ YIL MESAJI

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran, yeni yıl dolayısıyla geçtiğimiz hafta bir mesaj yayınladı. Boran'ın mesajı şöyle:

"1980 yılına demokratik hak ve özgürlüklerin bir bir yokedilme istendiği, işçi sınıfı ve emekçi kitleleriyle tüm örgütlerine karşı girişilen saldırının güçlükle sürdüğü bir ortamda giriyoruz.

"1980 işçi sınıfımızla birlikte tüm demokratik güç ve örgütlerin amansız bir mücadele yılı olacaktır. Demokratik mevzileri mümkün olan en ileri ve uç noktada savunmak, daha ileri hak ve özgürlükler için mücadeleyi güçlendirmek, yeni yılın en önemli görevidir.

"İşçi sınıfımızın bilimsel sosyalist partisi Türkiye İşçi Partisi bütün örgütleriyle bu mücadelenin en ön saflarında görevlerini yerine getirecektir. Türkiye İşçi Partisi yeni yılda emperyalizme ve faşizme karşı bütün güç ve örgütlerin birliğini sağlama yolunda kararlı ve özveriyle bir mücadele sürdürecektir.

"Yeni yılı dünyaya ve bölgemize barış, ulusal kurtuluş ve sosyalizm mücadelesine yeni kazanımlar getireceği inancıyla selamlıyoruz."

Cumhurbaşkanı'na iletilen muhtırayla yeni bir aşamaya ulaştı.

14 Ekim seçimlerinden sonra politik inisiyatif daha sıkı biçimde ele geçirmek için yeni olacaklar elde eden gerici-faşist güçler, önceki CHP ağırlıklı hükümetin uzlaşmacı politikasının da sonuçlarından yararlanarak, önceki MHP destekli bir AP hükümetini işbaşına getirmeyi başardılar. Bu hükümet eliyle ve "resmî" terör aygıtlarının da yardımıyla işçi sınıfının politik ve sendikalar örgütlerine kitle eylemlerine ve tüm kitle örgütlerine yönelik saldırılar ağırlaştırılmaya, yeni baskı yasalarının hazırlanması girişimleri hızlandırılmaya, mevcut gerici yasaların uygulanması daha da ağırlaştırılmaya başlandı.

Ne var ki ağırlaşan ekonomik, toplumsal ve politik bunalımlara AP hükümetinin de bir çözüm getiremeyeceği, kitlelerin yaşam koşullarının olağanüstü biçimde kötüleşmesiyle sonuçlanan sorunların biraz olsun hafifletmeyeceği ortaya çıktı. Gerici-faşist bir yönetime doğrudan geçişe yönelik dayatmalar daha da yoğunlaştı. Gerici-faşist güçler, AP hükümetinin yeni baskı yasaları ve önlemleriyle hazırlayabildiği koşullar ne kadar elverişli olursa olsun, bu hükümetin ekonomik ve toplumsal bunalım karşısında uğrayacağı anlaşılabilir sonuçlarda, daha da gerici, faşist bir yönetime geçiş sağlama bağlama, hatta Demirel hükümetine karşı şimdiden böyle bir alternatif hazırlama çalışmalarını hızlandırdılar.

Komutanların 1 Ocak muhtırası, özellikle bu koşulların ürünüdür. Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu'nun muhtırası değerlendirilerek yayınladığı bildiri belirttiği gibi, "muhtıranın başlatıldığı süreç değerlendirilirken, atılan bu antidemokratik adım derinleştirilerek sürdürülmesinin peşinde olan odakların varlığının unutulmaması" büyük önem taşımaktadır. Gerçekten de 1 Ocak muhtırasıyla birlikte, gelenberli üslupla tutulmaya başlayan gerici-faşist bir darbe olanlığı artık açıkça ifade edilmiş, bu tehlike daha da büyümüştür.

"Parlamentar görünümü baskıcı-otoriter bir rejim veya doğrudan faşist bir diktatörlük işçi sınıfının ve emekçi halkın başına be-

la edilmek istenmektedir."

Muhtıranın hedeflerini, sadece birkaç baskı yasasının keskinleşmesiyle anırlı olmadığı, Anayasa değişikliği de kapsayan baskıcı-otoriter bir rejime geçiş amaçladığı, tekeli basın sayfalarında açıkça elde getirilmektedir.

Ne var ki bugünkü koşullarda gericiliğin gözetüğü ilk hedef, söz konusu baskı yasalarının keskinleştirilmesi, bu süreçte CHP ve AP arasında daha kalıcı bir işbirliğinin kullanılmasını yaratılması, bunun için de parlamento içinde ve dışında her türlü muhalefet girişimlerine, özellikle CHP'nin sağ merkez yönetime eliyle bir "susturucu" takılmasıdır. Bunun belirtileri, gerici-faşist basında CHP'li "sol-kanat" parlamenterlerin açıkça hedef gösterilmesi ve CHP yönetiminin de bu işarete uymasıyla ortaya çıkmaktadır.

Faşist terörün kaynağındaki başlıca odaklardan biri olan MHP, işte bu koşullarda 1 Ocak muhtırasından en büyük desteği elde etmeye, öncelikle AP hükümetini sağlamlaştırma ve bir "erken seçim" önerisi ortaya atmaya cesaret bulabilmektedir. 1 Ocak muhtırası, faşist partinin yayın organında Necmettin Maceminoğlu'nun imzasıyla, "burnunun ucunu gömmezsen bilecelemeden istenen yardım" olarak nitelendirilirken, Türkiye'nin basın toplantılarında ise, muhtıranın açıkça desteklenmesinin anlamı budur.

Hiç kuşkusuz bu arada "resmî" terör de olanca ağırlığıyla hızlandırılmaktadır. Geçtiğimiz Cuma günü Ankara'da MTA işyerlerinde ziyaretçi çıkan çalışanların güvenlik kuvvetleri tarafından topluca gözaltına alınması, bunu fırsat bilen MHP'lerin binaları işgal ederek çalışanların dışarıya çıkmasını engellemek için koyacak kadar ileriye gidebilmeleri, bunun son örneği olmuştur.

Yıkılan tehlike, bugün tüm yurtseverlerin, tüm anti-faşistlerin uyanıklığını ve ivedilikle eylemlerini zorunlu kılmaktadır. Tüm anti-faşist güçlerin güç ve eylem birliğiyle, tehlikenin piskürtülmesi, dahası, demokratikleşme sürecinde yeni adımlar atılması mümkündür.

gündemin başında İki politika

Komutanların 1 Ocak "muhtırası" Türkiye'deki anti-demokratik doğrultudaki gelişmeleri yeni bir kanala sokarken, geçmişte çizilen ve sürdürülen kimi politikaların da bugün verilen "muhtıra" ışığında daha yakından değerlendirilebilmesini olanaklı kıldı. Bugün bu değerlendirmeyi yapmanın yanı sıra geçmişte iş tutmak için değil bunun da ötesinde ve asıl geleceğin belirlenmesi açısından önemlidir.

Şimdi çok daha açık ve net olarak görülmektedir ki, CHP'nin gerek iktidardayken, gerek muhalefetteyken çizdiği politika olası bir "muhtıra"yı yeni alan bir "muhtıra stratejisi" olmuştur. Bu politika CHP tarafından bugün söyleneceği gibi "uyarının muhtabı ben değilim" diyebilmek, böylece dar bir çerçevede bu "avantajı" kollamak için çizilmiştir.

Dün CHP, hükümet döneminde "düzen değişikliği" sloganı yerine "devlet kuran biziz kurtaran da biz olacağız" sloganını benimserken, tepeden tırnağa teröre bulaşmış MHP'nin üzerine yürümeğe, ya da anti-demokratik yasa tasarlama Meclis'e sevkederken, demokratik kitle örgütlerinin kapatılmasına yetli işık yakarken gözetilen her bir "avantajı" olmuştur. Üstelik bugün çok açık bir biçimde ortaya çıkan bir başka gerçek daha vardır: O da "muhtıra strateji" sınıfı CHP içinde Ecevit tarafından da özellikle "sol-kanat" a karşı bu "avantajı" elde edilmek üzere değerlendirilmekte olduğu dur.

CHP tarafından çizilen politika çizil-faşist iktidar odaklarını ortadan kaldırmaya yönelik geniş bir çerçevede olmaktadır, bu yönde çıkan fırsatları değerlendirilmeye böylece dar ve tehlikeli bir alana sıkışıp kalmıştır.

Oysa ki çizil-faşist iktidar odakların politik hattı, bugün ortaya çıkan durumu da göz önünde tutarak çizilmiş geniş ve uzun erimli bir perspektife sahiptir. Çizil-faşist iktidar odakların amacı, ABD'ye ve işbirlikçi tekellere yaslanarak terörü turandırmak, CIA patentli "psikolojik savaş" yöntemlerini kullanmak, demokratik mevzileri birer birer ortadan kaldırmak, genel bir "kargaşa-düzensizlik" durumuna egemen kalarak doğan "iktidar boşluklarını" değerlendirmek.

CIA patentli "psikolojik savaş" taktiklerinin denetiminde kitle hareketlerinin yardımıyla hızla turandırmakta, teröre atması gıtmektedir. Örneğin alel-sınırlı sınıma bu yöntemle yoğunlaştırılmaktadır. Robert Alexander Peck gibi CIA ajanlarının bu yaygınlaştırma çabasının tam da göbeğinde olduğu bilinmektedir. Öte yandan, ulusal değerlerin çözülmekte olduğu ilişkin yayınlar bir propaganda dozu artırılarak sürdürülmektedir. Uzun zamandan beri işçi sınıfının uluslararası marşını söylemesi bir "suç" gibi gösterilmeye kalkışılmaktadır.

Bugün ortaya çıkan ve antidemokratik gelişmeleri yeni bir kanala sokan durum karşısında çizil-faşist iktidar odaklarının yeni sıçrama yolları arayacağı kuşkusuzdur.

Şimdi ne her zamanki "kötülerin iyisi" mantığına takılıp kalmak, ne de anlamsız "muhtab" tartışmalarla gerekli zaman yitirilebilir. Çizil-faşist terör odakları ortadadır. Demokratik hak ve özgürlükler ise asla terörün nedeni değil, tam tersine terörün panzehiridir. Demokratik hak ve özgürlükleri koruma, geliştirme ve yaşama geçirme göreviyse hepimizdir.

• neşet kocayikoğlu

Baskı yasaları için AP-CHP işbirliği

Genel Kurmay Başkanı, Kuvvet Komutanları ve Jandarma Genel Komutanı tarafından, Cumhurbaşkanlığı'yla 1 Ocak'ta yapılacak görüşme sırasında verilen muhtıra, AP ve CHP çevrelerinde değerlendirilirken, öncelikle yeni baskı yasalarına ilişkin bölümüyle ele alındı. Muhtıranın, "anarşi, terör ve bölücülüğe" karşı tüm siyasi partileri işbirliğine çağıran ifadelerinin yanında, şu bölüm iki "büyük" partiyi öncelikle ilgilendiriyordu: "Ülkede birlik ve beraberliğin, vatandaşın can ve mal güvenliğinin süratle sağlanabilmesi için gerekli kısa ve uzun vadeli tedbirlerin yüzde meclislerimizde en kısa zamanda kararlaştırılması, bugünkü ortam içinde hayati bir önem taşımaktadır. Diğer yandan, meclislerin açılışından bir buçuk ay sonra komisyonların ancak teşkil edilebilmesi ve ülkenin acilen çözüm bekleyen konularını müzakeresi için bugüne kadar müsterek bir gündemin saptanamaması üzüntü ile izlenmektedir."

Komutanların muhtırasının CHP yönetimine yönelik çağrısı önüne geçilmeye çalışılan AP hükümeti yanlısı gerici-faşist basın, yularındaki sözlerin, hükümet tarafından meclislere getirilen baskı yasa tasarıları karşısında CHP'nin ikircikli tutumunu hedef aldığı yorumu üzerinde yoğunlaştı. Onlara göre muhtıra, AP hükümetinin baskı yasa tasarılarına desteklemesi için CHP'ye verilmişti; yüksek komuta kademesi, CHP'nin önce kendi hükümeti döneminde hazırladığı tasarıların şimdiki AP hükümeti tarafından gündeme getirilmesine karşı çıkması karşılığında sert bir tepki içindeydi.

CHP'NİN BASKI YASALARI POLİTİKASI

Komutanların muhtırasına, hiç kuşkusuz sadece bir takım yasaların meclislerden çıkarılmasını sağlamaya yönelik değildi. Muhtıranın dayatmaya çalıştığı AP-CHP işbirliği, daha da ilerleye yönelik sonuçları yaratmayı, bu iki partinin işbirliğiyle parlamento içinde ve dışında "muhafezeli" bir rejim oluşturmayı amaçlıyordu.

Ne var ki Ecevit'in başını çektiği CHP yönetiminin, baskı yasa tasarıları karşısında gerçekten ikircikli, daha doğrusu gericilikle uzlaşmaya dayanan bir politika uyguladığı da doğruydum. CHP yönetimi, hemen 14 Ekim seçimlerinden sonra izlemeye başladığı "muhtıra stratejisi" ile, görünüşte demokratik hak ve özgürlüklerin korunmasından yana bir tutum içinde gözükmek, diğer yandan da gerici bir darbe olasılığını hem kenditabanına hem de demokratik güçlere karşı bir tehdit unsuru gibi kullanarak, baskı yasalarını onaylanmasını kaçınılmaz olduğunu kanıtlayacak basınsıydı.

Komutanların muhtırasının hazırlandığı anlaşılan günlerde, CHP Genel Başkanı'nın baskı yasaları için AP ile "diyalog" önerilerinin hız vermesi, bu "di-

Muhtıranın dayatıldığı CHP-AP işbirliği ile baskı yasaları için gerçekleştirildiği

yalog" için sonolarak 3 Ocak tarihini bir sınır olarak açıklaması dikkatlerden kaçmamıştı.

Muhtıranın kamuoyu tarafından öğrenilmesinden sonra, Ecevit'in "diyalog" çağrılarının, muhtıra

rayla ilgili bir ön bilgidir kayınlaklanıp kayınlaklanmadığı sorusu politik çevrelerde cevabını

1 OCAK MUHTIRASI Komutanların mektubu

"Ülkemizin içinde bulunduğu son derece önemli siyasi, ekonomik ve sosyal ortamda her geçen gün hızla artan anarşi, terör ve bölücülüğe karşı milli birlik ve beraberliğin sağlanabilmesi için Türk Silahlı Kuvvetleri ülke yönetiminde etkili ve sorumlu anayasal kuruluşları ve özellikle siyasi partileri göreve davet etmek mecburiyetinde kalmıştır.

Kahramanmaraş olaylarının yıldönümünde henüz ilk ve orta öğretim çağındaki evlatlarımızın örgütlü eylemler tarafından zorla sürüklandıkları anarşik olaylar ıbritle müşahade edilmiştir. Anayasamızın getirdiği geniş hürriyetleri kötüye kullanarak fatihlar Marşımız yerine komünist enternasyonal söylemlere, şeriat düzeni davetçilerine, demokratik rejim yerine her türlü faşizmi getirmek isteyenlere, anarşiyi, yıkıcılığı ve bölücülüğü milletimizin tahammüllü kalmamıştır.

İktidar olan siyasi partinin, partilerin bütün devlet kademelerini kendi siyasi görüşleri doğrultusunda hareket edecek kişilerle doldurması, kamu görevlilerinin ve vatandaşların bölünmesini zorunlu hale getirmektedir. Siyasi partilere yaratılan bu bölünme giderek anarşi ve bölücülüğü destekleyen iç haynakların şekillenmesine imayesine, polis, öğretmen ve diğer birçok kuruluşların birbirlerine düşman kamplara ayrılmasına neden olmaktadır. Türk Silahlı Kuvvetleri ülkemizin siyasi ekonomik ve sosyal sorunlarına bir çözüm getirmeyen, anarşi ve bölücülüğü ülke bütünlüğünü tehdit eden boyutlara varmasını önleyemeyen, bölücü ve yıkıcı gruplara tavizler veren ve kısır siyasi çekişmeler nedeniyle uzlaşmaz tutumlarını sürdüren siyasi partileri uyarıyama karar vermiştir.

Bölgemizdeki gelişmeler Ortadoğu'da her an sıcak bir çatışmaya dönüşebilecek durumdadır. İçte anarşi ve bölücüler yurt sathında genel bir ayaklanmanın provalarını yapmaktadırlar. Ülkede birlik ve beraberliğin, vatandaşın can ve mal güvenliğinin süratle sağlanabilmesi için gerekli kısa ve uzun vadeli tedbirlerin, yüzde Meclislerimizde en kısa zamanda kararlaştırılması, bugünkü ortam içinde hayati bir önem taşımaktadır. Diğer yandan Meclislerin açılışından bir buçuk ay sonra komisyonların ancak teşkil edilebilmesi ve ülkenin acilen çözüm bekleyen konularının müzakeresi edilebilmesi için bugüne kadar müsterek bir gündemin saptanamaması üzüntü ile izlenmektedir.

Atatürk milliyetçiliğinden alınan ilham ve ıhla vatandaşlarımızı kaderde, kuvançta ve tasada ortak bölünmez bir bütün halinde milli şuur ve ıhlailler etrafında toplanmanın iç barış ve huzurun sağlanmasında temel unsur olduğu açık bir gerçektir.

Ülkemizin içinde bulunduğu bu durumda bir an önce kurtulması hükümetler kadar diğer partilerimizin de görevleri arasındadır. Türk Silahlı Kuvvetleri İç Hizmet Yasası ile kendisine verilen görev ve sorumluluğunun idraki içinde ülkemizin bugünkü hayati sorunları karşısında siyasi partilerimizin bir an önce milli menfaatlerimize ön plana alarak Anayasamızın ilkeleri doğrultusunda ve Atatürk'ü bir görüşle bir araya getirmek anarşi, terör ve bölücülük gibi devleti çökertmeye yönelik, her türlü hareketlere karşı bütün önlemleri müstereken almalarını ve diğer anayasal siyasi partilerimizin kuruluşlarının da bu yönde yardımcı olmalarını ısrarla istemektedir.

- Kenan Evren, Orgeneral, Genelkurmay Başkanı,
- Nurettin Ersoy Orgeneral, Kara Kuvvetleri Komutanı,
- Bülent Ulusu Orgeneral, Deniz Kuvvetleri Komutanı,
- Tahsin Şahinkaya Orgeneral, Hava Kuvvetleri Komutanı,
- Sedat Celalın Orgeneral, Jandarma Genel Komutanı.

Evren'in yazısı

"Sayın Cumhurbaşkanım,

"Ülkemizin içinde bulunduğu ortamda, devletimizin bekası, milli birliğin sağlanması, halkın mal ve can güvenliğinin temini için anarşi, terör ve bölücülüğe karşı parlamenter demokratik rejim içerisinde anayasal kuruluşların ve özellikle siyasi partilerin Atatürk'ü milli bir görüşle müstereken tedbirler ve çareler aramaları kaçınılmaz bir zorunluluk olarak görülmektedir.

Milli Güvenlik Kurulu'nun muhtelif toplantılarında bu konuda alınan kararların muhafazetinde mensup siyasi partilerin kısır tutum ve davranışları yüzünden olumsuz sonuçlara götürülemediği yüksek malumlanmıştır.

Kuvvet komutanlarıyla yaptığım son gezide

ordu ve kolordu komutanı seviyesindeki generallerle amirallerle görüşmelerimde milli birlik ve beraberliğe en çok ihtiyaç duyduğumuz bu dönemde süratle bir sonuç ulaşılabilmek için gerekli tedbirlerin müstereken tespiti amacıyla tüm anayasal kuruluşlar ve siyasi partilerin bir kere daha uyarılması bütün komutanlarca müstereken dile getirildi. Bu karar ışığında Türk Silahlı Kuvvetleri'nin görüşlerini Milli Güvenlik Kurulu Başkanı olarak zatîallerine sunuyorum. Gereğini yüksek taktiklerimize arz ederim, saygılarımla."

Orgeneral Kenan Evren
Genel Kurmay Başkanı

aramaya bağladı. Başta gelen "muhtıracı"lardan Hüsamettin Çelebi'nin, muhtıradan hemen sonra, Ecevit'in de Demirel'in de istihbarata dayanan bir politika izlediklerinden söz etmesi, bu sorunun cevabını bir anlamda veriyordu.

CHP GRUBU BAĞLAYICI KARAR ALIYOR

Muhtıranın kamuoyuna açıklandığı gün CHP grubunda yapılacak görüşmeler ve alınan bağlayıcı grup kararı, CHP yönetiminin ilk adiminin, baskı yasaları için AP ile işbirliğini parti gruplarına dayatmak olduğunu ortaya koydu. Ecevit, grup toplantısında "muhtıra"nın tartışılmasına kesinlikle karşı çıkarak, sanki böyle bir gelişme olmasaydı, meclislerdeki yasa önerilerine karşı tutumun görüşülmesi ve karara bağlanmasını istedi. Ecevit'in bu isteğinin temelinde, hem muhtıraya karşı açık bir tutum alınması zorunluluğunun parti meclis gruplarından gelmesini önlemek, hem alınacak bağlayıcı karar için muhtırayı bir baskı unsuru olarak kullanılmak, hem de bu karar komutanların muhtırasıyla ilgisiz göstermek çabası yatıyordu.

Ne var ki, Ecevit'in bu isteğinin küçük bir oy farkıyla grupta kabul edilmesinden sonra, CHP yönetiminin politikasına, artık her ne pahasına olursa olsun baskı yasalarına destek olma yönünde olduğu apaçık ortaya çıktı. Kocaeli Milletvekili Akdoğan'ın, "bu yasalar karşılığında tarafımızda mecliste görüşülürse de kabul edilecek miyiz?" biçimindeki bir sorusuna Ecevit, açıkça, "CHP'nin engellemeye yapmayaacağı" yönünde yanıt veriyor, böylece baskı yasalarının parlamentoda CHP desteğiyle çıkarılacağı ortaya koyuyordu.

İLK BASKI YASALARI MECLİS'TEN GEÇİYOR

CHP grubu toplantısının ertesi günü baskı yasaları "paketini" için Meclis'te başlayan görüşmelerde, Milli Vazife ve Selahiyetleri, Emniyet Teşkilatı gibi kanunlara ilişkin hükümet önerilerinin CHP'nin de desteğiyle onaylanması, baskı yasaları için CHP-AP işbirliğinin somut izlenimi ortaya koydu. Bunun üzerine meclis'te geçirdiğimiz Cuma günü büyüktekelci basının manşetleri, "öngörülen paketinin yasalaşacağını" bir müjde gibi ilan ediyordu! Dahası, hemen muhtıranın açıklandığı günün geçesinde CHP ve AP yöneticileri arasında temaslara başlanıyor, baskı yasalarının Meclislerde görüşülmesi için bir ön gündem belirlenmiş ve Millet Meclisi'ndeki oturumda bu gündem uygulanmıştır.

Ama daha da önemlisi, CHP Genel Başkanı'nın, Millet Meclisi'ndeki oturumda, yasaların geçmesini engellemeye çalışılan "sojkanat" milletvekillerini sert biçimde engellemeye çalışması, daha sonra da bunlar hakkında disiplin soruşturması istemine bulunması idi. Böylece, CHP'nin parlamento gruplarındaki, gerici-faşist çevrelerin öteden beri hedef gösterdikleri ilericiler, yutsever parlamenterlerin yine önce CHP yönetimiyle ilgili "politik tasfiyeye" uğratılacağına inşaretilmiş oluyordu. Diğer bir deyişle, "muhtıra" ilk önemli sonuçlarından birine ulaşıyordu.

YAŞASIN AFGAN DEVRİMİYLE DAYANISMA

Afgan devriminin emperyalizm provokasyonlarına ve işbirlikçilerinin içli-dışlı sabotajlarına karşı korunması için, yeni devrimci iktidarı çağına üzerine Sovyetler Birliği tarafından sağlanan askeri yardım, bunu bahane eden emperyalist koronun sahne ve demagojik "protesto" seslerini yükseltmesine yolaçtı.

Afganistan Demokratik Cumhuriyeti'nin bağımsızlığı ve egemenliği korunmuştu. Emperyalistlerin bütün şaşkınlığı bundandı. Afganistan Demokratik Cumhuriyeti Devrim Komitesi Başkanlığına ve Başbakanlığına, Afganistan Demokratik Halk Partisi Merkez Komitesi Genel Sekreterliği'ne seçilen Babrak Karmal, Kabul Radyosu'ndan yaptığı açıklamada, ulusal demokratik devrimin zafarını korumak için bütün halka çağrı yaptı. Karmal'ın yaptığı çağrı şöyleydi :

"Afganistan'ın çileğe halkı, müslümanlar, sını ve şii ulema, m-murtlar, askerler ve subaylar, ulusal üccarlar ve işadamlar, yurtsever toprak sahipleri, çalısın sanatkarlar, huzuru kaçırılmı Afgan habibeleri, anayurdumuzun coban ve göçebeleri, kamu görevlileri ve aydınlar, ilerici gençler, işçiler ve köylüler, bu ülkenin anne ve babaları, şimdiki kadar Amin'in kanlı diktası altında yaşayan sizleri bu şarlatan devrimine nedeniyile kutlamak istiyoruz.

"Bütün dünyaya duyurmak isterim ki, bu halk düşmanları sek kişilik kanlı rejimi işlediği cinayetlerin ağıtlığına dayanamayarak kesinlikle sona ermiştir. Büyük Nisan Devriminin ilkelerini bağı olan ve özgürleşecek Afgan halkının tradesine dayanan

Demokratik Afganistan Cumhuriyeti'nin devrimci konsey devlet gücünü tekrar eline geçirmiştir.

"Devrim Konseyi özgürlükleri ve kişi dokunulmazlığını gözetmesine, işçilere iş yaratacağına, sıyasal tutuklulara özgürlük vereceğine, işçilere daha iyi çalışma koşulları ve köylülere toprak vereceğine dair azim ve inancını duyurur.

"Hükümete karşı silahlı ayaklanmaya giren gruplar sorununu sıyasal araçlarla çözümleneceği. Devrim Konseyi bütün sınıfları ve toplumun tüm demokratik tabakalarını haklarını gözetip koruyacaktır!

"Devrim Konseyi kutsal İslam dinine ve din adamlarına karşı gerçek bir saygı ile davranılacağına, ulusal töre ve geleneklerin korunacağına aile ve kişisel varlıklara saygılı olacağına doğrudur. DevrimKonseyi, Amin'in katil yurdumcılarının halk tarafından yargılanarak yasal ve haklı cezaları çarptırılmasını sağlayacaktır.

"Devrim Konseyi Afganistan Demokratik Cumhuriyeti'nde tüm devlet gücünün bütün halka ait olduğunu açıklar. İlk sıratta bütün ulusal ve demokratik güçlerin yer alacağı bir cephe, Afganistan Demokratik Halk Partisi'nin öncülüğünde kurulacaktır.

"Afganistan ötekli ülkelerle yapılan tüm anlaşma ve anlaşmalar ve Birleşmiş Milletler anlaşmalarına bağlı kalacağına bir kez daha duyurur."

Devrim Konseyi'nin yeniden oluşturulmasından sonra, SSCB Yüksek Prezidyum Başkanı ve SBPK MK Genel Sekreteri Leonid Brejnev, Babrak Karmal'a

bir kutlama mesajı gönderdi. Leonid Brejnev'in mesajı şöyleydi : "Afganistan Demokratik Halk Partisi Merkez Komitesi Genel Sekreterliği'ne ve Afganistan Demokratik Cumhuriyeti'nin en yüksek devlet makamlarına seçilmemiz nedeniyle sizi içtenlikle kutlarm. Sovyet Devleti ve şahsun adına dost Afgan halkının yararına yürüteceğiniz çok yönlü çalışmalarınızın tümünde büyük başarılar dilerim. Bugünkü koşullarda Afgan halkının Nisan Devrimi'nin kazanımlarını, yeni Afganistan'ın egemenliğini, bağımsızlığını ve ulusal onurunu korumayı başaracağını eminim."

Afganistan Demokratik Cumhuriyeti Hükümeti'nin 28 Aralık'ta yaptığı açıklamada da şunlar denildi :

"Afganistan'ın dış düşmanlarının sürüp giden ve gelişen müdahalesini ve provokasyonlarını dikkate alan ADC Hükümeti, Nisan Devrimi'nin kazanımlarını, toprak bütünlüğünü, ulusal bağımsızlığını korumak ve barış ve güvenliği sürdürmek amacıyla 5 Aralık 1978 tarihli Dostluk, İyi Komşuluk ve İşbirliği Antlaşması'na dayanarak Afganistan Demokratik Cumhuriyeti'nin daha önce de hakkında birkaç kez Sovyetler Birliği Hükümeti'ne başvurduğu askeri yardım da dahil olmak üzere SSCB'den İvedi politik, manevi ve ekonomik yardım yapması aklında olduğunu bildirdi.

"Sovyetler Birliği hükümeti, Afganistan tarafından talebin yerine getirdi."

TASS Ajansı tarafından 29 Aralık'ta yapılan açıklamada ise, Afganistan Demokratik Cumhuriyeti'nin yeni hükümetinin, H.A.M.'nin emri üzerine yasadığı olarak tutulanan ve mahkum olan pek çok Afganistan yurttaşını, askeri ve sivil Afganistan Demokratik Halk Partisi üyelerini, işçi ve köylü temsilcilerini ve müslüman din adamlarını hapsedenlerden salıverildiği belirtildi.

Pravda'da yeralan bir yorumda da emperyalizmin yalnızca yeni kompolar peşinde olduğu, buna karşın Sovyetler Birliği'nin iki ülke arasındaki anlaşmanın ve BM üzülgünü 51. maddesinin gerekliliği yerine getirildiği belirtildi. Pravda'nın yorumunda şöyle deniyordu :

"Afganistan Hükümeti geçtiğimiz yıl ve bu yıl içinde Sovyetler Birliği'ne birçok kez başvurarak, emperyalist güçlerin askeri müdahalesine karşı, askeri yardım da dahil olmak üzere yardım talep etmiştir. Sovyetler Birliği ise, kendi güney sınırlarına karşı emperyalist bir saldırının hazırlanması için Afganistan'ın bir kale burcu haline getirilmesine izin veremeyeceğini açıklaması bulunuyor. Dış güçlerin Afganistan'ın işçilerine karışmasını giderek dayanılmaz bir durum almasıyla, Afganistan Hükümeti, Sovyetler Birliği'ne yeniden başvurarak yardım istemiştir. Sovyetler Birliği de Afganistan'ın bu isteğini kabul etmiştir. Afganistan'a, yalnızca diğten gelecek bir saldırıyı önleme göreviyle sınırlı bir askeri birlik gönderilmiştir. Bu birlik Afganistan'da bulunmasını gerektiren nedenler ortadan kalktığına, birlik geri çekilecektir.

"Sovyetler Birliği'nin Afganistan'a yaptığı askeri yardım, gerek Afganistan'ın, gerek Sovyetler Birliği'nin hiçbir komşusuna yönelik değildir. Sovyetler Birliği tüm komşularıyla normal ve dostça ilişkiler içinde olmak istemektedir. ABD, İran'da yitirdiği konumları Afganistan'da ele geçirmek için kompolarla başvurmaktadır.

"Emperyalist propaganda araçlarının kopardığı "Sovyet müdahalesi" yaygarasının hiçbir temel yoktur ve gerçeğe aykındır. Bu yaygarayı, başında Atlantik ötesi çevrelerin bulunduğu belirli çevreler koparmaktadır ve onları, Ortadoğu, Yakındoğu ve Güneydoğu Asya'daki macera stratejilerini uygulamak ve buralarda hoşlanmadıkları rejimleri ortadan kaldırmak üzere uygun bir ortam hazırlamak ve saldırılara gerekçe bulma amaçlarını yansıtmaktadır."

Afganistan ve Sovyetler Birliği tarafından yapılan açıklamalara ve Sovyet askeri yardımının proleter enternasyonalizmine dayanarak yapılan dayanışma ilkesinden kaynaklandığı açıkça görülmektedir. Afganistan'ın emperyalist dünyanın patronu ABD başta olmak üzere, bütün emperyalist ülkelerle onları yandıran Afganistan'ın "Sovyet işgali" altında olduğu çarptırılması ve yalanını yayarak, Babrak Karmal Demokratik

Cumhuriyeti savunmak için yeni yardımlar isteyebileceklerini açıkladı. Afganistan Demokratik Halk Partisi'nin 15. kuruluş yıldönümü toplantılarında konuşan Karmal, Küba, Etyopya, Angola ve FKÖ'den de yardım isteyebileceklerini söyleyerek, "Afganistan'ın düşmanları egemenlik alanınıza müdahale etmek istedikleri sürece Afgan halkının istekleri doğrultusunda ve ülkemizi savunabilmek için SSCB ve Küba gibi barışsever ülkelerden daha fazla yardım isteyeceğimizi bütün dünyaya duyurmak isteriz" diyordu.

Bu arada 2 Ocak'ta Demokratik Halk Partisi'nin kuruluşunun 15. yıldönümü bütün Afganistan'da kutlandı.

SBPK MK'nin Afganistan Demokratik Halk Partisi (ADHP) MK'ne bu münasebetle gönderdiği mesajda şunlar denildi : "Ulusal-demokratik, anti-feodal ve anti-emperyalist Nisan Devrimi'nin başına sonucunda kurulan Afganistan Demokratik Cumhuriyeti toplumsal ilerleme ve adalet ilkelerini esas alarak yeni toplumu kurma yoluna gitmiştir."

"Emekçi Afgan halkının çıkarları doğrultusunda sosyo-ekonomik reformlara ve ülkelere ve partilerimiz arasında dostluk, dayanışma ve işbirliği ilişkilerinin gelişmesiyle bu sorunun çözümünü için uygun koşulları yaratıyor. ADHP, Afgan emekçilerinin gerçek halk yöneltti ve demokratik haklar sağlama ve ülkenin, ulusal bağımsızlığını emperyalizm ve şarlatanın müdahalesinden koruma yolunda mücadelelerini başına getirdi."

Emperyalizm ve gerici güçlerin Sovyetler Birliği'nin Afganistan hükümetinin isteğini yerine getirmesini bahane ederek başlattıkları iftira kampanyasına, ADC hükümeti tarafından yapılan bir açıklamaya cevap verdi. Kabul'de yapılan açıklamada şunlar denildi :

"Nisan Devrimi'nden beri devrim karşı düşmanca bir tutum izleyen, şimdiki İslami kamuoyunun dikkatini İran'a karşı gerçek işbirlikçi emperyalistlerden çekmek isteyen ABD'nin, Anti Afgan kampanyasının başında bulunması rastlantı değildir.

"Afganistan Demokratik Cumhuriyeti Hükümeti, Afgan halkının her yola başvurarak Nisan Devrimi'nin kazanımlarını, ülkenin toprak bütünlüğünü ve ulusal bağımsızlığını koruma hakkına hiç kimsenin kastetmesine izin veremeyecektir. Hiç kimsenin, egemen bir devlet, BMT Tüzüğü'nün 51. maddesinde belirtilen kendini koruma hakkından yoksun bırakamaz ve onun gerekli uluslararası anlaşmalarla sahip olduğu ülkelere gerçek yardım için başvurmasını engelleyemez.

"Afganistan Demokratik Cumhuriyeti Hükümeti, dışardan yapılan silahlı saldırılara ve provokasyonlara birer biteriz bu yardama gerek kalmayacağını bir kez daha belirtir."

Türkiye İşçi Partisi

"EMPERYALİZMİN AFGAN DEVRİMİNE VE ULKE BAĞIMSIZLIĞINA KARŞI GİRİŞTİĞİ SALDIRI PÜSKÜRTÜLDÜ"

Afganistan'da meydana gelen yedim değişikliği ve Sovyetler Birliği'nin, Afgan devrimini korumak amacıyla Kabul hükümetinin çağrısını ve anlaşmaları uyarınca sağladığı askeri yardım bahane gösterilerek emperyalizm ve işbirlikçileri tarafından başlatılan saldırı kampanyası üzerine, geçtiğimiz Perşembe günü Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu bir açıklama yayınladı. Afganistan'ın sosyalist ve ilerici-yurtsever güçlerinin, emperyalizmin saldırgan müdahalesine karşı bağımsızlık ve demokrasi için savaşığı belirtilen açıklamada, Sovyetler Birliği'nin sağladığı askeri yardımla bu saldırının püskürtüldüğü vurgulandı. TIP Başkanlık Kurulu Bildirisi'nde şöyle denir :

"Emperyalizm, uzun bir süredir Afgan devrimini boğmak için çok yalıt ve silahlı bir saldırıyı sürdürmekteydi. ABD emperyalizmi, feodal gerici güçleri silahlandırmış, özellikle Pakistan'da eğitilen karşı-devrimci gerillalar eliyle ülkenin bağımsızlığını ve devrimin kazanımlarını yok etmek üzere bir karşı devrim harekati başlatmıştır. Emperyalizm ve uluslararası gericilikle aynı doğrultudaki Çin yönetimi de bir başka kanaldan bu saldırıya katılmıştır. "Afganistan'ın sosyalist ve ilerici-yurtsever güçleri, emperyalizmin bu saldırgan müdahalelerine karşı bağımsızlık ve demokrasi için savaşıyorlar.

Emperyalizm, Ortadoğu'da aleyhine bozulan dengiyi korumak, ulusal bağımsızlık, demokratik ve sosyalizm yolunda birbirini ardına atılan adımları geriye çevirebilmek için yeni saldırılar planlamaktadır. Özellikle İran'da yeddiği darbeden sonra ABD emperyalizmi, hazırladığı saldırıya gerekçe bulmak Afgan devrimine ve ülkenin bağımsızlığına karşı sürdürdüğü müdahaleci örtbas etmek için gerçekleri çarpıtmaya yönelik bir yaygara koparmaktadır.

"Emperyalizmin silahlı saldırısı karşısında devrimci ve ülkenin bağımsızlığını korumak üzere Afgan hükümeti, aralarındaki anlaşmaya dayanarak Sovyetler Birliği'nden yardım istemiştir. Sovyetler Birliği de bu anlaşmanın gereğini yerine getirmiş, emperyalizmin ve feodal gerici güçlerin sürdürdüğü silahlı saldırıyı püskürtmek için savaşan Afgan hükümeti ve yurtsever güçlerine gerekli yardımı yapmıştır.

"Emperyalizm ile dünyada ve bölgemizdeki işbirlikçilerinin telaşı ve yaygarası, Ortadoğu'da hazırlanan emperyalist saldırı planının gerçekleştirilmesi için Afganistan'da yürütülen karşı-devrimci müdahalenin ve bu planın boş çıkarılmasındandır."